

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 351

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 12 mai 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
99.	— Lege privind ratificarea Acordului dintre România și Republica Populară Chineză pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor, semnat la București la 4 iulie 2016	2
	Acord între România și Republica Populară Chineză pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor.....	2-9
452.	— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Acordului dintre România și Republica Populară Chineză pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor, semnat la București la 4 iulie 2016	9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
286.	— Hotărâre pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1.094/2009 privind condițiile introducerii pe piață a generatoarelor de aerosoli	10
305.	— Hotărâre privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/425 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind echipamentele individuale de protecție și de abrogare a Directivei 89/686/CEE a Consiliului	11-15

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

**privind ratificarea Acordului dintre România
și Republica Populară Chineză pentru eliminarea
dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit
și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor,
semnat la București la 4 iulie 2016**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre România și Republica Populară Chineză pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor, semnat la București la 4 iulie 2016.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

PETRU-GABRIEL VLASE**NICULAE BĂDĂLĂU**

București, 9 mai 2017.

Nr. 99.

A C O R D

**între România și Republica Populară Chineză pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și
prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor**

România și Republica Populară Chineză,
dorind să dezvolte în continuare relațiile lor economice și să extindă cooperarea lor în domeniul fiscal,
intenționând să încheie un acord pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit fără a crea oportunități
de neimpozitare sau impozitare redusă prin evaziune fiscală sau evitarea plății impozitelor, inclusiv prin aranjamente de utilizare
abuzivă a tratatelor fiscale în scopul obținerii înlesnirilor prevăzute de prezentul acord în beneficiul indirect al rezidenților unor
state terțe,

au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1**Persoane vizate**

Prezentul acord se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2**Impozite vizate**

1. Prezentul acord se aplică impozitelor pe venit stabilite în numele unui stat contractant sau al subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestuia, indiferent de modul în care acestea sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit toate impozitele stabilite pe venitul total sau pe elementele de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se aplică Acordul sunt, în special:

a) în Republica Populară Chineză:

(i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;

(ii) impozitul pe venitul întreprinderilor;

(denumite în continuare „impozit chinez”);

b) în România:

(i) impozitul pe venit;

(ii) impozitul pe profit;

(denumite în continuare „impozit român”).

4. Acordul se aplică de asemenea oricăror impozite identice sau substanțial similare care sunt stabilite după data semnării Acordului, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor notifica reciproc cu privire la orice modificări semnificative care au fost făcute în legislațiile lor fiscale.

ARTICOLUL 3**Definiții generale**

1. În sensul prezentului acord, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile „un stat contractant” și „celălalt stat contractant” înseamnă România sau Republica Populară Chineză, după cum cere contextul;

b) termenul „China” înseamnă Republica Populară Chineză; atunci când este folosit în sens geografic, înseamnă întreg teritoriul Republicii Populare Chineze, inclusiv teritoriul reprezentat de uscat, apele interne, marea teritorială și spațiul aerian de deasupra acestora, pentru care se aplică legislația

chineză privind impozitarea, precum și orice zonă din afara mării sale teritoriale, asupra căreia Republica Populară Chineză are drepturi suverane sau jurisdicție în conformitate cu dreptul internațional și legislația sa internă;

c) termenul „România” înseamnă teritoriul de stat al României, inclusiv marea sa teritorială și spațiul aerian de deasupra acestora, asupra cărora România își exercită suveranitatea, precum și zona contiguă, platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora România exercită drepturi suverane și jurisdicție, în conformitate cu legislația sa și cu normele și principiile dreptului internațional;

d) termenul „persoană” include o persoană fizică, o societate și orice altă asocieră de persoane;

e) termenul „societate” înseamnă orice persoană juridică sau orice entitate care este tratată ca fiind o persoană juridică în scopuri fiscale;

f) expresiile „întreprindere a unui stat contractant” și „întreprindere a celuilalt stat contractant” înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) expresia „trafic internațional” înseamnă orice transport efectuat cu o navă, aeronavă, un vehicul feroviar sau rutier exploatate de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului când un astfel de transport este efectuat numai între locuri din celălalt stat contractant;

h) expresia „autoritate competentă” înseamnă:

- (i) în China, Administrația de Stat pentru Impozitare sau reprezentantul autorizat al acesteia;
- (ii) în România, Ministerul Finanțelor Publice sau reprezentantul autorizat al acestuia;

i) termenul „național” înseamnă:

- (i) în China, orice persoană fizică având naționalitatea Chinei și orice persoană juridică, parteneriat sau asociație având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în China;
- (ii) în România, orice persoană fizică având cetățenia română în conformitate cu legislația României și orice persoană juridică, asocieră de persoane și orice altă entitate constituită și având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România.

2. În ceea ce privește aplicarea Acordului în orice moment de un stat contractant, orice termen care nu este definit în acesta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are la momentul respectiv în baza legislației aceluși stat referitoare la impozitele pentru care se aplică Acordul, orice înțeles pe care îl are în baza legislației fiscale aplicabile în acel stat prevalând asupra înțelesului dat termenului în baza altor legi ale aceluși stat.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentului acord, expresia „rezident al unui stat contractant” înseamnă orice persoană care, în baza legislației aceluși stat, este supusă impozitării acolo datorită domiciliului său, reședinței sale, locului său de încorporare, locului său de conducere efectivă, locului său de înregistrare sau oricărui altui criteriu de natură similară și include de asemenea acel stat și orice subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia. Totuși, această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse situate în acel stat.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă aceasta dispune de o locuință permanentă în ambele state, ea va fi

considerată rezidentă numai a statului cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul în care aceasta are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă aceasta nu dispune de o locuință permanentă în niciunul dintre state, ea va fi considerată rezidentă numai a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă aceasta locuiește în mod obișnuit în ambele state sau în niciunul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă numai a statului al cărui național este;

d) dacă aceasta este național al ambelor state sau al niciunuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, atunci aceasta va fi considerată rezidentă numai a statului în care este situat locul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentului acord, expresia „sediu permanent” înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia „sediu permanent” include, în special:

- a) un loc de conducere;
- b) o sucursală;
- c) un birou;
- d) o fabrică;
- e) un atelier; și
- f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Expresia „sediu permanent” include, de asemenea:

- a) un șantier de construcții sau un proiect de construcții, de asamblare sau de instalare, dar numai atunci când acesta durează mai mult de douăsprezece luni;
- b) prestarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță, de o întreprindere prin salariați sau alt personal angajat de întreprindere în acest scop, dar numai atunci când activitățile de această natură continuă (pentru același proiect sau pentru un proiect conex) într-un stat contractant pentru o perioadă sau perioade care însumează mai mult de 183 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat.

4. Prin derogare de la prevederile anterioare ale prezentului articol, expresia „sediu permanent” se consideră că nu include:

- a) folosirea de instalații numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii;
- b) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul depozitării, expunerii sau livrării;
- c) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii numai în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui stoc de bunuri sau mărfuri aparținând întreprinderii care sunt expuse în cadrul unui târg comercial sau expoziții și care sunt vândute de întreprindere la închiderea unui astfel de târg sau expoziție;

e) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul cumpărării de bunuri sau mărfuri ori al colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri numai în scopul desfășurării pentru întreprindere a oricărei altei activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri numai pentru orice combinație a activităților menționate în subparagrafele de la a) la f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană — alta decât un agent cu statut independent căruia i se aplică paragraful 6 — acționează în numele unei

întreprinderi și are și exercită în mod obișnuit într-un stat contractant împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, acea întreprindere se consideră că are un sediu permanent în acel stat în privința oricăror activități pe care persoana le exercită pentru întreprindere, în afară de cazul când activitățile unei astfel de persoane sunt limitate la cele menționate în paragraful 4 care, dacă sunt exercitate printr-un loc fix de afaceri, nu fac din acest loc fix de afaceri un sediu permanent în baza prevederilor aceluiași paragraf.

6. O întreprindere nu se consideră că are un sediu permanent într-un stat contractant numai pentru faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca astfel de persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite de afaceri. Totuși, atunci când o persoană acționează exclusiv sau aproape exclusiv în numele uneia sau al mai multor întreprinderi de care aceasta este strâns legată, acea persoană nu va fi considerată ca fiind un agent cu statut independent în înțelesul prezentului paragraf cu privire la orice astfel de întreprindere.

În sensul prezentului articol, o persoană este strâns legată de o întreprindere dacă, ținând cont de toate faptele și circumstanțele relevante, una are control asupra celeilalte sau ambele se află sub controlul aceluiași persoane sau întreprinderi. În orice caz, o persoană se va considera că este strâns legată de o întreprindere dacă una deține în cealaltă în mod direct sau indirect mai mult de 50 la sută din drepturile în ceea ce privește beneficiile [sau, în cazul unei societăți, mai mult de 50 la sută din totalul drepturilor de vot și al valorii acțiunilor societății sau din drepturile în ceea ce privește beneficiile aferente titlurilor de participare (*beneficial equity interest*) deținute în societate] sau dacă o altă persoană deține în acea persoană sau în acea întreprindere în mod direct sau indirect mai mult de 50 la sută din drepturile în ceea ce privește beneficiile [sau, în cazul unei societăți, mai mult de 50 la sută din totalul drepturilor de vot și al valorii acțiunilor societății sau din drepturile în ceea ce privește beneficiile aferente titlurilor de participare (*beneficial equity interest*) deținute în societate].

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celuiilalt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din silvicultură) situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Expresia „proprietăți imobiliare” are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și în silvicultură, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatării zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, aeronavele, vehiculele feroviare sau rutiere nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietăților imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică de asemenea veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unor profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile din activitatea de afaceri

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte a lor care este atribuibilă aceluiași sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant aceluiași sediu permanent profiturile pe care acesta le-ar fi putut realiza dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare, în condiții identice sau similare, și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărui sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent sunt admise ca deductibile cheltuielile efectuate pentru scopurile sediului permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nicio prevedere a paragrafului 2 nu împiedică acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartiția uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie să fie totuși aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Niciun profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acel sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În sensul paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, dacă nu există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentului acord, atunci prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transport internațional

1. Profiturile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere sunt impozabile numai în acel stat contractant.

2. Prevederile paragrafului 1 se aplică de asemenea profiturilor obținute din participarea la un pool, la o activitate de afaceri desfășurată în comun sau la o agenție internațională de transport.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când

a) o întreprindere a unui stat contractant participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau capitalul unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă direct sau indirect la conducerea, controlul sau capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celuiilalt stat contractant și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare de condiții acceptate sau impuse care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una dintre

întreprinderi, dar nu au putut fi obținute de fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impozitate în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi a aceluia stat — și impozitează în consecință — profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat menționat dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost convenite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea acestei modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentului acord și dacă este necesar autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant sunt de asemenea impozabile în acel stat potrivit legislației aceluia stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dividendelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3 la sută din suma brută a dividendelor.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, dividendele provenind dintr-un stat contractant și plătite celui alt stat contractant sau unei subdiviziuni politice, autorități locale sau unități administrativ-teritoriale a acestuia sau oricărei entități deținute în întregime sau în principal de celălalt stat contractant sunt scutite de impozit în primul stat menționat.

În sensul prezentului paragraf, expresia „deținută în principal” înseamnă o deținere care depășește 50 la sută.

4. Prevederile paragrafelor 2 și 3 nu afectează impozitarea societății cu privire la profiturile din care se plătesc dividendele.

5. Termenul „dividende” folosit în prezentul articol înseamnă venituri provenind din acțiuni sau din alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni de către legislația statului în care este rezidentă societatea care le distribuie.

6. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care sunt plătite dividendele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile articolului 7 sau ale articolului 14, după caz.

7. Când o societate care este rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, celălalt stat nu poate percepe niciun impozit asupra dividendelor plătite de societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celui alt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă situată în celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din celălalt stat.

8. Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă scopul principal sau unul dintre scopurile principale ale oricărei persoane care are legătură cu emiterea sau cesionarea acțiunilor sau a altor drepturi în legătură cu care este plătit dividendul este acela de a profita de prezentul articol prin intermediul acelei emiteri sau cesionări.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, dobânzile provenind dintr-un stat contractant sunt de asemenea impozabile în acel stat potrivit legislației aceluia stat, dar dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3 la sută din suma brută a dobânzilor.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant și de care beneficiază efectiv un rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile numai în celălalt stat în măsura în care astfel de dobânzi sunt plătite:

a) în legătură cu o creanță care rezultă ca urmare a vânzării pe credit a oricărui echipament, mărfuri sau servicii; sau

b) la orice împrumut de orice fel acordat de o instituție financiară a celui alt stat; sau

c) celui alt stat contractant sau unei subdiviziuni politice, autorități locale sau unități administrativ-teritoriale a acestuia sau oricărei entități deținute în întregime sau în principal de celălalt stat.

În sensul prezentului paragraf, expresia „deținută în principal” înseamnă o deținere care depășește 50 la sută.

4. Termenul „dobânzi” folosit în prezentul articol înseamnă venituri din titluri de creanță de orice fel însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului și în special veniturile din titluri de stat și veniturile din titluri sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea titluri sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile printr-un sediu permanent situat acolo sau prestează în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile articolului 7 sau ale articolului 14, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al aceluia stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este, fie că nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci astfel de dobânzi se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentului acord.

8. Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă scopul principal sau unul dintre scopurile principale ale oricărei persoane care are legătură cu emiterea sau cesionarea titlului de creanță

în legătură cu care sunt plătite dobânzile este acela de a profita de prezentul articol prin intermediul acelei emiteri sau cesionări.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Totuși, redevențele provenind dintr-un stat contractant sunt de asemenea impozabile în acel stat potrivit legislației aceluși stat, dar dacă beneficiarul efectiv al redevențelor este rezident al celui alt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși 3 la sută din suma brută a redevențelor.

3. Termenul „redevențe” folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice fel primite pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra programelor de calculator, filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau de televiziune, transmisiunilor de orice fel destinate publicului, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă sau procedeu secret sau pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele printr-un sediu permanent situat acolo sau prestează în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care sunt plătite redevențele este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile articolului 7 sau ale articolului 14, după caz.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este rezident al aceluși stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este, fie că nu este rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele și acestea sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci astfel de redevențe se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la ultima sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentului acord.

7. Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă scopul principal sau unul dintre scopurile principale ale oricărei persoane care are legătură cu crearea sau cesionarea drepturilor în legătură cu care sunt plătite redevențele este acela de a profita de prezentul articol prin intermediul acelei creări sau cesionări.

ARTICOLUL 13

Câștiguri de capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietăților imobiliare menționate la articolul 6 și situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Câștigurile din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un

rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv astfel de câștiguri din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a unei asemenea baze fixe, sunt impozabile în celălalt stat.

3. Câștigurile realizate de o întreprindere a unui stat contractant din înstrăinarea navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere exploatate în trafic internațional sau a proprietăților mobiliare necesare exploatării unor astfel de mijloace de transport sunt impozabile numai în acel stat.

4. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea acțiunilor, altele decât acțiunile care sunt tranzacționate în mod substanțial și obișnuit la o bursă de valori, sau a unor drepturi comparabile a căror valoare provine în proporție de peste 50 la sută, direct sau indirect, din proprietăți imobiliare situate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

5. Câștigurile din înstrăinarea oricăror proprietăți, altele decât cele menționate la paragrafele 1, 2, 3 și 4, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unor servicii profesionale sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acel stat, cu excepția următoarelor circumstanțe când astfel de venituri sunt de asemenea impozabile în celălalt stat contractant:

a) dacă acesta dispune în mod obișnuit de o bază fixă în celălalt stat contractant în scopul desfășurării activităților sale; în acest caz, numai acea parte a veniturilor care este atribuibilă acelei baze fixe este impozabilă în celălalt stat; sau

b) dacă prezența sa în celălalt stat contractant este pentru o perioadă sau perioade care însumează sau care depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; în acest caz, numai acea parte a veniturilor care este obținută din activitățile sale desfășurate în celălalt stat este impozabilă în celălalt stat.

2. Expresia „servicii profesionale” cuprinde în special activitățile independente cu caracter științific, literar, artistic, educațional sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15

Venituri din activitatea salariată

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 16, 18, 19 și 21, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, asemenea remunerații sunt impozabile în celălalt stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de douăsprezece luni începând sau sfârșind în anul fiscal vizat; și

b) remunerațiile sunt plătite de un angajator sau în numele unui angajator care nu este rezident al celui alt stat; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care angajatorul o are în celălalt stat.

3. Prin derogare de la prevederile anterioare ale prezentului articol, remunerațiile obținute pentru o activitate salariată

exercitată la bordul unei nave, aeronave, vehicul feroviar sau rutier exploatate în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant sunt impozabile în acel stat.

ARTICOLUL 16

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

ARTICOLUL 17

Artiști de spectacol și sportivi

1. Prin derogare de la prevederile articolelor 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca muzician sau ca sportiv din activitățile personale ale celui rezident desfășurate în această calitate în celălalt stat contractant sunt impozabile în celălalt stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau de un sportiv, în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, prin derogare de la prevederile articolelor 7, 14 și 15, sunt impozabile în statul contractant în care sunt desfășurate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Prin derogare de la prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activitățile menționate la paragraful 1 sunt scutite de impozit în statul contractant în care sunt desfășurate activitățile dacă vizita în acel stat este finanțată în întregime sau în principal din fonduri publice ale oricărui stat contractant.

În sensul prezentului paragraf, expresia „finanțată în principal” înseamnă o contribuție din fonduri publice care depășește 50 la sută.

ARTICOLUL 18

Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al articolului 19, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru activitatea salariată desfășurată în trecut sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, pensiile plătite și alte plăți similare făcute în baza unei scheme publice a sistemului de securitate socială al unui stat contractant sunt impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 19

Funcții publice

1. a) Salariile și alte remunerații similare altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate celui stat sau subdiviziunii, autorității sau unității, sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, aceste salarii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a celui stat și

(i) este un național al celui stat; sau

(ii) nu a devenit rezidentă a celui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Pensiile și alte remunerații similare plătite de sau din fonduri create de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate celui stat sau subdiviziunii, autorității sau unității sunt impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, astfel de pensii și alte remunerații similare sunt impozabile numai în celălalt stat contractant dacă persoana fizică este rezidentă și național al celui stat.

3. Prevederile articolelor 15, 16, 17 și 18 se aplică salariilor, pensiilor și altor remunerații similare plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o subdiviziune politică, autoritate locală sau unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 20

Studenti

Sumele pe care le primește pentru întreținere, educație sau pregătire un student sau un practicant care este sau a fost imediat anterior vizitei sale într-un stat contractant un rezident al celui alt stat contractant și care este prezent în primul stat menționat numai în scopul educației sau pregătirii sale nu sunt impozabile în acel stat, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse situate în afara celui stat.

ARTICOLUL 21

Profesori și cercetători

Remunerațiile pe care o persoană fizică care este sau care a fost imediat anterior vizitei sale într-un stat contractant o rezidentă a celui alt stat contractant și care este prezentă în primul stat menționat numai în scopul de a preda sau de a efectua cercetare la o școală, institut, universitate sau orice altă instituție educațională sau de cercetare recunoscută oficial de acel stat le primește pentru astfel de activități sunt scutite de impozit în acel stat pentru o perioadă care nu depășește trei ani de la data primei sale sosiri în acel stat, cu condiția ca astfel de remunerații să fie obținute de aceasta din surse situate în afara celui stat.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, indiferent de unde provin, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentului acord sunt impozabile numai în acel stat.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se aplică asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare așa cum sunt definite în paragraful 2 al articolului 6, dacă beneficiarul unor astfel de venituri, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care sunt plătite veniturile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile articolului 7 sau ale articolului 14, după caz.

3. Prevederile prezentului articol nu se aplică dacă scopul principal sau unul dintre scopurile principale ale oricărei persoane care are legătură cu crearea sau cesionarea drepturilor în legătură cu care sunt plătite veniturile este acela de a profita de prezentul articol prin intermediul acelei creări sau cesionări.

ARTICOLUL 23

Eliminarea dublei impuneri

1. În China, în conformitate cu prevederile legislației din China, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

a) când un rezident al Chinei realizează venituri din România, suma impozitului aferent acelor venituri plătibil în România în conformitate cu prevederile prezentului acord va fi dedusă din impozitul chinez perceput celui rezident. Totuși, suma dedusă nu va depăși suma impozitului chinez aferent acelor venituri calculată în conformitate cu legislația și reglementările fiscale din China;

b) când veniturile realizate din România reprezintă dividende plătite de o societate care este rezidentă a României unei societăți care este rezidentă a Chinei și care deține cel puțin 20 la sută din acțiunile societății plătitoare de dividende, deducerea va lua în considerare impozitul plătit în România de societatea plătitoare de dividende în ceea ce privește veniturile sale.

2. În România, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

Când un rezident al României realizează venituri care, în conformitate cu prevederile prezentului acord, sunt impozitate în China, România va acorda ca o deducere din impozitul pe venitul celui rezident o sumă egală cu impozitul pe venit plătit în China.

Totuși, această deducere nu va putea depăși acea parte a impozitului pe venit, astfel cum este calculată înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuibilă veniturilor care sunt impozitate în China.

ARTICOLUL 24

Reguli diverse

Prevederile prezentului acord nu afectează dreptul fiecărui stat contractant de a aplica legislația și măsurile sale interne referitoare la prevenirea evitării plății impozitelor, indiferent dacă sunt sau nu sunt descrise astfel, în măsura în care acestea nu conduc la o impozitare contrară prezentului acord.

ARTICOLUL 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nicio impozitare sau obligație legată de aceasta diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat aflați în aceeași situație, mai ales în ceea ce privește rezidența. Prin derogare de la prevederile articolului 1, această prevedere se aplică de asemenea persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impozitarea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în celălalt stat contractant decât impozitarea stabilită întreprinderilor celuilalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant vreoa deducere personală, înlesnire sau reducere în ceea ce privește impozitarea, pe considerente legate de statutul civil sau de responsabilitățile familiale, pe care le acordă propriilor săi rezidenți.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile paragrafului 1 al articolului 9, paragrafului 7 al articolului 11 sau paragrafului 6 al articolului 12, dobânzile, redevențele și alte plăți efectuate de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant sunt deductibile, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat în mod direct sau indirect de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant nu vor fi supuse în primul stat menționat niciunei impozitări sau obligații legate de aceasta care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea și obligațiile conexe la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

5. Prevederile prezentului articol se aplică numai impozitelor care fac obiectul prezentului acord.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentului acord, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acelor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al articolului 25, acelei autorități competente a statului contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în termen de trei ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă o impozitare care nu este în conformitate cu prevederile Acordului.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu Acordul. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării Acordului. De asemenea, acestea se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impunerii în cazuri care nu sunt prevăzute de Acord.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele în scopul realizării unei înțelegeri în sensul paragrafelor 2 și 3. Atunci când este recomandabil pentru realizarea unei înțelegeri, reprezentanții autorităților competente ale statelor contractante se pot întâlni pentru a avea un schimb oral de opinii.

ARTICOLUL 27

Schimbul de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor schimba astfel de informații care se consideră că sunt relevante pentru aplicarea prevederilor prezentului acord sau pentru administrarea ori aplicarea legislațiilor interne privitoare la impozitele de orice fel și natură percepute în numele statelor contractante sau al subdiviziunilor politice, autorităților locale sau unităților administrativ-teritoriale ale acestora, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară Acordului. Schimbul de informații nu este limitat de articolele 1 și 2.

2. Orice informație obținută în baza paragrafului 1 de un stat contractant va fi tratată ca fiind secretă în același mod ca și informația obținută în baza legislației interne a celui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv instanțelor judecătorești și organelor administrative) însărcinate cu stabilirea, încasarea, aplicarea, urmărirea sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul paragrafului 1 sau cu supravegherea acțiunilor menționate anterior. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în astfel de scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare. Fără a aduce atingere celor de mai sus, informațiile primite de un stat contractant pot fi folosite în alte scopuri atunci când astfel de informații pot fi folosite în asemenea alte scopuri în baza legislației ambelor state și autoritatea competentă a statului furnizor autorizează această folosire.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu vor fi interpretate în niciun caz ca impunând unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare legislației și practicii administrative a celui sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute în baza legislației sau în cadrul practicii administrative obișnuite a aceluși sau a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, de afaceri, industrial sau profesional ori un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice (ordre public).

4. Dacă un stat contractant solicită informații în conformitate cu prezentul articol, celălalt stat contractant va utiliza măsurile sale de culegere a informațiilor pentru a obține informațiile solicitate, chiar dacă celălalt stat nu are nevoie de astfel de informații pentru scopurile sale fiscale. Obligația prevăzută în propoziția anterioară este supusă limitărilor prevăzute de paragraful 3, însă aceste limitări nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că acesta nu are niciun interes național față de informațiile respective.

5. Prevederile paragrafului 3 nu vor fi interpretate în niciun caz ca permițând unui stat contractant să refuze furnizarea de informații doar pentru faptul că informațiile sunt deținute de o bancă, de o altă instituție financiară, de un împrumutnic sau de o persoană care acționează ca agent sau în calitate fiduciară sau pentru că acestea se referă la drepturile de proprietate deținute în cadrul unei persoane.

ARTICOLUL 28

Membrii misiunilor diplomatice și ai posturilor consulare

Prevederile prezentului acord nu afectează privilegiile fiscale ale membrilor misiunilor diplomatice sau ai posturilor consulare în baza regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

Drept care, subsemnații, autorizați în mod corespunzător în acest scop, au semnat prezentul acord.

Semnat la București la 4 iulie 2016, în două exemplare originale, în limbile română, chineză și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru România,
Anca Dana Dragu,
ministrul finanțelor publice

Pentru Republica Populară Chineză,
Qinfeng Wang,
prim-vicecomisar la Administrația de Stat pentru Impozitare

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

1. Ambele state contractante își vor notifica reciproc, pe cale diplomatică, faptul că au îndeplinit procedurile legale interne necesare pentru intrarea în vigoare a prezentului acord. Prezentul acord va intra în vigoare în a treizecea zi de la data primirii ultimei notificări și va produce efecte pentru veniturile obținute în anii fiscali care încep în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care prezentul acord a intrat în vigoare.

2. Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Chineze pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit, semnat la Beijing la 16 ianuarie 1991, își încetează valabilitatea la data intrării în vigoare a prezentului acord și va înceta să se mai aplice de la data la care va produce efecte prezentul acord.

ARTICOLUL 30

Încetarea valabilității

Prezentul acord va rămâne în vigoare pe o perioadă nedeterminată, însă fiecare dintre statele contractante poate transmite celuilalt stat contractant o notificare scrisă de încetare a valabilității, pe cale diplomatică, la sau înainte de a treizecea zi a lunii iunie a oricărui an calendaristic care începe după expirarea unei perioade de cinci ani de la data intrării sale în vigoare. În această situație, prezentul acord își încetează valabilitatea și nu va mai produce efecte pentru veniturile obținute în anii fiscali care încep în sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost transmisă notificarea de încetare a valabilității.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Acordului dintre România și Republica Populară Chineză pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor, semnat la București la 4 iulie 2016

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Acordului dintre România și Republica Populară Chineză pentru eliminarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venit și prevenirea evaziunii fiscale și a evitării plății impozitelor, semnat la București la 4 iulie 2016, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 8 mai 2017.
Nr. 452.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru modificarea anexei la Hotărârea Guvernului nr. 1.094/2009
privind condițiile introducerii pe piață a generatoarelor de aerosoli**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.094/2009 privind condițiile introducerii pe piață a generatoarelor de aerosoli, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 700 din 19 octombrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La punctul 2, subpunctul 2.2 va avea următorul cuprins:

„2.2. Etichetarea

Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1.272/2008, fiecare generator de aerosoli trebuie să poarte în mod vizibil următoarele indicații lizibile și de neșters:

a) dacă aerosolul este clasificat drept «neinflamabil» conform criteriilor de la punctul 1.9, mențiunea de avertizare «Atenție» și celelalte elemente de etichetare pentru aerosoli de categoria 3 prevăzute în tabelul 2.3.1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008;

b) dacă aerosolul este clasificat drept «inflamabil» conform criteriilor de la punctul 1.9, mențiunea de avertizare «Atenție» și celelalte elemente de etichetare pentru aerosoli de categoria 2 prevăzute în tabelul 2.3.1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008;

c) dacă aerosolul este clasificat drept «extrem de inflamabil» conform criteriilor de la punctul 1.9, mențiunea de avertizare «Pericol» și celelalte elemente de etichetare pentru aerosoli de categoria 1 prevăzute în tabelul 2.3.1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008;

d) în cazul în care generatorul de aerosoli este un produs de consum, fraza de precauție P102 prevăzută în partea 1 tabelul 6.1 din anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008;

e) orice frază de precauție suplimentară în ceea ce privește utilizarea care să atenționeze consumatorii asupra pericolelor specifice prezentate de produs; dacă generatorul de aerosoli este însoțit de instrucțiuni de utilizare separate, acestea trebuie să reflecte, de asemenea, respectivele măsuri de precauție în ceea ce privește utilizarea.”

2. La punctul 3, subpunctul 3.1.2 va avea următorul cuprins:

„3.1.2. Presiunea la 50°C din generatorul de aerosoli nu trebuie să depășească valorile prevăzute în tabelul următor, în funcție de conținutul de gaze din generatorul de aerosoli:

Conținutul de gaze	Presiunea la 50°C
Gaz lichefiat sau un amestec de gaze cu un domeniu de inflamabilitate cu aerul la 20°C și o presiune standard de 1,013 bari	12 bari
Gaz lichefiat sau un amestec de gaze care nu au un domeniu de inflamabilitate cu aerul la 20°C și o presiune standard de 1,013 bari	13,2 bari
Gaze comprimate sau gaze dizolvate sub presiune care nu au un domeniu de inflamabilitate cu aerul la 20°C și o presiune standard de 1,013 bari	15 bari”

Art. II. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 12 februarie 2018.

★

Prezenta hotărâre transpune prevederile Directivei (UE) 2016/2.037 a Comisiei din 21 noiembrie 2016 de modificare a Directivei 75/324/CEE a Consiliului în ceea ce privește presiunea maximă permisă a generatoarelor de aerosoli și în vederea adaptării dispozițiilor privind etichetarea la Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, publicată în Jurnalul Oficial al

Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 314 din 22 noiembrie 2016, și Rectificarea la Directiva (UE) 2016/2.037 a Comisiei din 21 noiembrie 2016 de modificare a Directivei 75/324/CEE a Consiliului în ceea ce privește presiunea maximă permisă a generatoarelor de aerosoli și în vederea adaptării dispozițiilor privind etichetarea la Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 49 din 25 februarie 2017.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Ministrul economiei,

Mihai Tudose

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

p. Ministrul delegat pentru afaceri europene,

Bogdan Mănoiu,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea unor măsuri de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2016/425 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind echipamentele individuale de protecție și de abrogare a Directivei 89/686/CEE a Consiliului

În scopul aplicării în România a prevederilor Regulamentului (UE) 2016/425 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind echipamentele individuale de protecție și de abrogare a Directivei 89/686/CEE a Consiliului, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. II și al pct. 7 din anexa la Ordonanța Guvernului nr. 8/2012 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 20/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea unitară a legislației Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a produselor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 55/2015,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

ARTICOLUL 1

Dispoziții generale

(1) Prezenta hotărâre stabilește măsurile de punere în aplicare, la nivel național, a prevederilor Regulamentului (UE) 2016/425 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind echipamentele individuale de protecție și de abrogare a Directivei 89/686/CEE a Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 81 din 31 martie 2016, denumit în continuare *Regulament*, precum și contravențiile și sancțiunile contravenționale aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor acestuia.

(2) Termenii și expresiile utilizate în prezenta hotărâre au semnificația prevăzută în Regulament.

(3) În sensul art. 8 alin. (6), (7) și (10), al art. 10 alin. (3), (4) și (9) și al art. 11 alin. (2) din Regulament, prin sintagmele „limbă ușor de înțeles,” și, respectiv, „limbă care poate fi ușor înțeleasă” se înțelege „limba română”.

(4) În sensul art. 15 alin. (2) din Regulament, prin sintagma „limba sau limbile impuse de statul membru,” se înțelege „limba română”.

(5) În sensul art. 8 alin. (9) și (10), art. 9 alin. (2) lit. b) și c), al art. 10 alin. (7) și (9), precum și al art. 11 alin. (4) și (5) din Regulament, prin sintagma „autoritate națională competentă” se înțelege „autoritatea de supraveghere a pieței”.

(6) În sensul art. 24 alin. (10) din Regulament, prin sintagma „autoritățile competente” se înțelege Ministerul Muncii și Justiției Sociale și/sau Inspekția Muncii.

(7) În sensul pct. 4.2 din anexa IV, pct. 9 din anexa V, pct. 3.2 din anexa VI, pct. 5.2 și 6.2 din anexa VII, pct. 5.2 și 6 din anexa VIII la Regulament, prin sintagma „autoritate națională” se înțelege „autoritatea de supraveghere a pieței”.

ARTICOLUL 2

Libera circulație

(1) Punerea la dispoziție pe piață a echipamentelor individuale de protecție care respectă prevederile Regulamentului nu poate fi împiedicată.

(2) Cu ocazia târgurilor, a expozițiilor și a demonstrațiilor sau a altor evenimente similare, echipamentele individuale de protecție care nu sunt conforme prevederilor Regulamentului pot fi expuse, cu condiția ca un anunț vizibil să indice clar faptul că astfel de echipamente individuale de protecție nu sunt conforme prevederilor Regulamentului și că ele nu pot fi introduse pe piață dacă nu sunt aduse în stare de conformitate. În timpul demonstrațiilor cu aceste echipamente se iau măsuri corespunzătoare de securitate pentru a se asigura protecția persoanelor.

ARTICOLUL 3

Prezumția de conformitate a echipamentelor individuale de protecție

(1) Se consideră că echipamentele individuale de protecție aflate sub incidența Regulamentului sunt conforme cu cerințele esențiale de securitate prevăzute în anexa II la Regulament, atunci când sunt conforme cu prevederile standardelor române și/sau ale standardelor naționale ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene, care adoptă standarde armonizate ale căror referințe au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, sau cu părți ale acestora.

(2) Lista cuprinzând referințele standardelor române care adoptă standarde armonizate în domeniul echipamentelor individuale de protecție care intră sub incidența Regulamentului, la care se face referire la alin. (1), se aprobă prin ordin al ministrului muncii și justiției sociale care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Ordinul prevăzut la alin. (2) se actualizează ori de câte ori este cazul.

ARTICOLUL 4

Notificarea

Ministerul Muncii și Justiției Sociale notifică Comisia Europeană și celorlalte state membre ale Uniunii Europene organismele desemnate să îndeplinească atribuții de evaluare a conformității, ca părți terțe, în temeiul Regulamentului.

ARTICOLUL 5

Autoritățile de notificare

(1) Ministerul Muncii și Justiției Sociale este autoritatea de notificare responsabilă de instituirea și îndeplinirea procedurilor necesare pentru evaluarea și notificarea organismelor de evaluare a conformității și pentru monitorizarea organismelor notificate, inclusiv conformitatea cu art. 26 din Regulament, în domeniul de competență.

(2) Evaluarea și monitorizarea menționate la alin. (1) se efectuează de către un organism național de acreditare în înțelesul Regulamentului (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de supraveghere a pieței în ceea ce privește comercializarea produselor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93.

ARTICOLUL 6

Obligația de informare a autorităților de notificare

Ministerul Muncii și Justiției Sociale informează Comisia Europeană în legătură cu procedurile pe care le aplică pentru evaluarea și notificarea organismelor de evaluare a conformității

și pentru monitorizarea organismelor notificate, precum și în legătură cu orice modificări ale acestora.

ARTICOLUL 7

Prezumția de conformitate a organismelor notificate

În cazul în care un organism de evaluare a conformității își demonstrează conformitatea cu criteriile prevăzute în standardele române și/sau în standardele naționale ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene care adoptă standardele armonizate relevante ale căror referințe au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau în părți din aceste standarde, se consideră că acesta este în conformitate cu cerințele prevăzute la art. 24 din Regulament, în măsura în care acele standarde aplicabile acoperă aceste cerințe.

ARTICOLUL 8

Cererea de desemnare în vederea notificării

(1) Organismele de evaluare a conformității depun o cerere de desemnare în vederea notificării la Ministerul Muncii și Justiției Sociale.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie însoțită de următoarele documente:

a) o descriere a activităților de evaluare a conformității, a modulului sau modulelor de evaluare a conformității și a tipurilor de echipamente individuale de protecție pentru care organismul se declară a fi competent;

b) certificatul de acreditare emis de un organism național de acreditare care să ateste că organismul de evaluare a conformității îndeplinește cerințele prevăzute la art. 24 din Regulament;

c) alte documente stabilite de procedura prevăzută la alin. (5).

(3) În aplicarea art. 24 alin. (9) din Regulament, organismele de evaluare a conformității încheie o asigurare de răspundere civilă.

(4) Ministerul Muncii și Justiției Sociale desemnează prin ordin al ministrului organismele de evaluare a conformității ce se notifică potrivit prevederilor art. 4. Acest ordin se actualizează ori de câte ori este necesar.

(5) Desemnarea prevăzută la alin. (4) se realizează în baza procedurii aprobate potrivit prevederilor art. 4 alin. (4) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 20/2010 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea unitară a legislației Uniunii Europene care armonizează condițiile de comercializare a produselor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 50/2015, cu modificările ulterioare.

(6) Ministerul Muncii și Justiției Sociale notifică numai organismele de evaluare a conformității care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 24 din Regulament.

ARTICOLUL 9

Contestarea competenței organismelor notificate

(1) În cazurile în care Comisia Europeană investighează competența unui organism notificat sau continuarea îndeplinirii de către un organism notificat a cerințelor și a responsabilităților care îi revin, Ministerul Muncii și Justiției Sociale prezintă acesteia, la cerere, toate informațiile care au fundamentat notificarea sau menținerea competenței organismului în cauză.

(2) În cazul în care Comisia Europeană constată că un organism notificat nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește cerințele pentru a fi notificat, Ministerul Muncii și Justiției Sociale, în baza actului de punere în aplicare adoptat de către Comisia Europeană, conform art. 31 alin. (4) din Regulament, ia măsurile corective necesare, inclusiv retragerea notificării, dacă este necesar.

ARTICOLUL 10

Schimbul de experiență

Ministerul Muncii și Justiției Sociale participă la schimbul de experiență între autoritățile naționale ale statelor membre responsabile de politica privind notificarea, organizat de către Comisia Europeană.

ARTICOLUL 11

Supravegherea pieței echipamentelor individuale de protecție

(1) Se desemnează Inspekția Muncii ca autoritate de supraveghere a pieței în domeniul reglementat de Regulament.

(2) Autoritatea de supraveghere a pieței trebuie să informeze anual Ministerul Muncii și Justiției Sociale și ori de câte ori acesta îi solicită, cu privire la activitățile desfășurate privind supravegherea pieței.

ARTICOLUL 12

Atribuții ale autorității de supraveghere a pieței

În aplicarea prevederilor cap. VI din Regulament, Inspekția Muncii îndeplinește și următoarele atribuții:

a) informează Comisia Europeană și celelalte state membre în conformitate cu prevederile art. 38 alin. (6) și art. 40 alin. (3) din Regulament;

b) se asigură că se iau fără întârziere măsurile restrictive corespunzătoare prevăzute la art. 38 alin. (8) din Regulament;

c) participă la consultările cu statele membre și operatorul economic relevant/operatorii economici relevanți inițiate de Comisia Europeană în baza art. 39 alin. (1) și art. 40 alin. (4) din Regulament;

d) ia toate măsurile necesare care se impun în aplicarea prevederilor art. 39 alin. (2) și art. 41 alin. (2) din Regulament;

e) informează Comisia Europeană în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (2) din Regulament;

f) solicită operatorului economic relevant să ia toate măsurile corespunzătoare prevăzute la art. 40 alin. (1) din Regulament sau să pună capăt neconformității dacă acesta se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 41 alin. (1) din Regulament.

ARTICOLUL 13

Contravenții

Constituie contravenție următoarele fapte:

a) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (1) din Regulament referitoare la îndeplinirea de către producător a cerințelor esențiale de sănătate și securitate aplicabile, pentru proiectarea și fabricarea echipamentelor individuale de protecție;

b) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (2) din Regulament referitoare la obligativitatea producătorului de întocmire a documentației tehnice și de efectuare a procedurii de evaluare a conformității aplicabile produsului;

c) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (2) din Regulament referitoare la obligativitatea producătorului de întocmire a declarației de conformitate UE și de aplicare a marcatului CE;

d) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (3) din Regulament referitoare la obligativitatea păstrării de către producători a documentației tehnice și a declarației de conformitate UE timp de 10 ani după introducerea pe piață a echipamentelor individuale de protecție;

e) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (4) din Regulament referitoare la existența procedurilor pentru ca producția de serie să rămână conformă cu Regulamentul;

f) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (4) din Regulament referitoare la obligativitatea producătorilor de a testa prin eșantionare echipamentele individuale de protecție puse la dispoziție pe piață, ori de câte ori acest lucru este justificat de

riscurile prezentate de echipamentele individuale de protecție, de a investiga și, după caz, de a ține un registru de plângeri pentru echipamentele individuale de protecție neconforme și rechemări ale echipamentelor individuale de protecție și de a informa distribuitorii în legătură cu orice astfel de activități de monitorizare;

g) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (5) din Regulament referitoare la obligativitatea producătorului de afișare pe echipamentele individuale de protecție sau pe ambalaj ori într-un document care însoțește echipamentele individuale de protecție a tipului, lotului sau numărului de serie ori a altui element care să permită identificarea acestora;

h) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (6) din Regulament referitoare la obligativitatea indicării de către producător pe echipamentele individuale de protecție sau pe ambalaj ori într-un document care însoțește echipamentele individuale de protecție a denumirii comerciale înregistrate sau a mărcii înregistrate și a adresei poștale la care poate fi contactat, în limba română;

i) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (7) din Regulament referitoare la obligativitatea producătorului de a se asigura că echipamentele individuale de protecție sunt însoțite de instrucțiunile și de informațiile prevăzute în anexa II pct. 1.4 din Regulament sau că aceste instrucțiuni și informații, precum și orice text imprimat pe etichete sunt clare, ușor de înțeles, inteligibile și lizibile, în limba română;

j) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (8) din Regulament referitoare la obligativitatea producătorului fie de a prezenta declarația de conformitate UE împreună cu echipamentele individuale de protecție, fie de a include în instrucțiuni și informațiile prevăzute la pct. 1.4 din anexa II la Regulament adresa de internet la care poate fi accesată declarația de conformitate UE;

k) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (9) din Regulament referitoare la obligativitatea producătorului care consideră sau are motive să creadă că anumite echipamente individuale de protecție pe care le-a introdus pe piață nu sunt conforme cu Regulamentul, de a lua de îndată măsurile corective necesare pentru a aduce respectivele echipamente individuale de protecție în conformitate, a le retrage sau a le rechema, după caz, sau, în cazul în care echipamentele individuale de protecție prezintă un risc, de a informa imediat în acest sens autoritatea de supraveghere a pieței, oferind detalii, în special cu privire la neconformitate și la toate măsurile corective luate;

l) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (10) din Regulament referitoare la obligativitatea producătorului de a furniza autorității de supraveghere a pieței, în urma unei cereri motivate din partea acesteia, toate informațiile și documentația necesare în limba română sau de a coopera cu autoritatea de supraveghere a pieței, la cererea acesteia, la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea riscurilor prezentate de echipamentele individuale de protecție pe care le-a pus la dispoziție pe piață;

m) nerespectarea prevederilor art. 9 alin. (2) din Regulament, referitoare la obligativitatea reprezentantului autorizat de a păstra la dispoziția autorității de supraveghere a pieței declarația de conformitate UE și documentația tehnică timp de 10 ani după ce echipamentele individuale de protecție au fost introduse pe piață sau de a furniza autorității de supraveghere a pieței, în urma unei cereri motivate din partea acesteia, informațiile și documentația necesare pentru a demonstra conformitatea echipamentelor individuale de protecție sau de a coopera cu autoritatea de supraveghere a pieței, la cererea acesteia, cu privire la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea riscurilor prezentate de echipamentele individuale de protecție acoperite de mandat;

n) nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (1) din Regulament referitoare la obligativitatea importatorului de a introduce pe piață doar echipamente individuale de protecție conforme;

o) nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (2) din Regulament referitoare la obligativitatea importatorului de a se asigura, înainte de introducerea pe piață a echipamentelor individuale de protecție, că producătorul a îndeplinit procedura corespunzătoare de evaluare a conformității sau de a se asigura că producătorul a întocmit documentația tehnică sau că echipamentele individuale de protecție poartă marcajul CE ori că echipamentele individuale de protecție sunt însoțite de documentele cerute sau că producătorul a respectat cerințele prevăzute la art. 8 alin. (5) și (6) din Regulament;

p) nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (2) din Regulament referitoare la obligativitatea importatorului care consideră sau are motive să creadă că anumite echipamente individuale de protecție nu sunt în conformitate cu cerințele esențiale de sănătate și securitate aplicabile de a nu introduce aceste produse pe piață înainte ca ele să fi fost puse în conformitate sau de a informa producătorul și autoritățile de supraveghere a pieței atunci când echipamentele individuale de protecție prezintă un risc;

q) nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (3) din Regulament referitoare la obligativitatea importatorului de a indica denumirea, denumirea comercială înregistrată sau marca înregistrată și adresa poștală la care poate fi contactat, în limba română;

r) nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (4) din Regulament referitoare la obligativitatea importatorului de a se asigura că echipamentele individuale de protecție sunt însoțite de instrucțiunile și informațiile prevăzute la pct. 1.4 din anexa II la Regulament, în limba română;

s) nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (5) din Regulament referitoare la obligativitatea importatorului de a se asigura că, atât timp cât echipamentele individuale de protecție se află în responsabilitatea lui, condițiile de depozitare sau transport al acestora nu le periclitează conformitatea cu cerințele esențiale de sănătate și securitate aplicabile prevăzute în anexa II la Regulament;

ș) nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (6) din Regulament referitoare la obligativitatea importatorului de a testa prin eșantionare echipamentele individuale de protecție puse la dispoziție pe piață, ori de câte ori acest lucru este justificat de riscurile prezentate de echipamentele individuale de protecție, de a investiga și, după caz, de a ține un registru de plângeri pentru echipamentele individuale de protecție neconforme și rechemări ale echipamentelor individuale de protecție și de a informa distribuitorii în legătură cu orice astfel de activități de monitorizare;

t) nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (7) din Regulament referitoare la obligativitatea importatorului care consideră sau are motive să creadă că anumite echipamente individuale de protecție pe care le-a introdus pe piață nu sunt în conformitate cu Regulamentul, de a lua de îndată măsurile corective necesare pentru a aduce respectivele echipamente individuale de protecție în conformitate, a le retrage sau a le rechema, după caz, sau, în cazul în care echipamentele individuale de protecție prezintă un risc, de a informa imediat în acest sens autoritatea de supraveghere a pieței;

ț) nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (8) din Regulament referitoare la obligativitatea importatorului de a păstra o copie a declarației de conformitate UE la dispoziția autorității de supraveghere a pieței timp de 10 ani după introducerea pe piață

a echipamentelor individuale de protecție și de a se asigura că documentația tehnică poate fi pusă la dispoziția acestei autorități, la cerere;

u) nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (9) din Regulament referitoare la obligativitatea importatorului de a furniza autorității de supraveghere a pieței, în urma unei cereri motivate din partea acesteia, toate informațiile și documentația necesare în limba română sau de a coopera cu autoritatea de supraveghere a pieței, la cererea acesteia, la orice acțiune întreprinsă pentru eliminarea riscurilor prezentate de echipamentele individuale de protecție pe care le-au pus la dispoziție pe piață;

v) nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (2) din Regulament referitoare la obligativitatea distribuitorului de a se asigura, înainte de a pune la dispoziție pe piață echipamentele individuale de protecție, că acestea poartă marcajul CE, sunt însoțite de documentele necesare și de instrucțiunile și informațiile prevăzute la pct. 1.4 din anexa II la Regulament, în limba română, precum și că producătorul și importatorul au respectat cerințele prevăzute la art. 8 alin. (5) și (6) și, respectiv, la art. 10 alin. (3) din Regulament;

w) nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (2) din Regulament referitoare la obligativitatea distribuitorului care consideră sau are motive să creadă că anumite echipamente individuale de protecție nu sunt în conformitate cu cerințele esențiale de sănătate și securitate aplicabile prevăzute în anexa II la Regulament de a nu pune respectivele echipamente individuale de protecție la dispoziție pe piață înainte ca acestea să fi fost puse în conformitate sau, dacă echipamentele individuale de protecție prezintă un risc, de a informa producătorul sau importatorul, precum și autoritatea de supraveghere a pieței;

x) nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (3) din Regulament referitoare la obligativitatea distribuitorului de a se asigura că, atât timp cât echipamentele individuale de protecție se află în responsabilitatea lui, condițiile de depozitare sau de transport al acestora nu le periclitează conformitatea cu cerințele esențiale de sănătate și securitate aplicabile prevăzute în anexa II la Regulament;

y) nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (4) din Regulament referitoare la obligativitatea distribuitorului care consideră sau are motive să creadă că anumite echipamente individuale de protecție pe care le-a pus la dispoziție pe piață nu sunt în conformitate cu Regulamentul, de a se asigura că sunt luate de îndată măsurile corective necesare pentru a le pune în conformitate, a le retrage sau a le rechema, după caz, sau, dacă echipamentele individuale de protecție prezintă un risc, de a informa imediat în acest sens autoritatea de supraveghere a pieței;

z) nerespectarea prevederilor art. 11 alin. (5) din Regulament referitoare la obligativitatea distribuitorului de a furniza autorității de supraveghere a pieței, la cererea motivată a acesteia, toate informațiile și documentația necesare, pentru a demonstra conformitatea echipamentelor individuale de protecție, sau de a coopera cu autoritatea respectivă la orice acțiune de eliminare a riscurilor prezentate de echipamentele individuale de protecție pe care le-au pus la dispoziție pe piață, la cererea acesteia;

aa) nerespectarea prevederilor art. 13 din Regulament referitoare la obligativitatea operatorilor economici de a transmite către autoritatea de supraveghere a pieței, la cererea acesteia, datele de identificare ale oricărui operator economic care le-a furnizat echipamente individuale de protecție și/sau ale oricărui operator economic căruia i-au furnizat echipamente individuale de protecție;

bb) nerespectarea prevederilor art. 15 alin. (2) din Regulament referitoare la structura și conținutul declarației de conformitate UE, precum și traducerea acesteia în limba română;

cc) nerespectarea prevederilor art. 17 alin. (1) și/sau (3) din Regulament referitoare la condițiile de aplicare a marcajului CE.

ARTICOLUL 14

Sanțiuni

(1) Faptele prevăzute la art. 13 lit. a) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.

(2) Faptele prevăzute la art. 13 lit. b), n), s) și x) se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 8.000 lei.

(3) Faptele prevăzute la art. 13 lit. i), j), l), m) și bb) se sancționează cu amendă de la 4.000 lei la 8.000 lei.

(4) Faptele prevăzute la art. 13 lit. c)—h), k), o)—r), u) și aa) se sancționează cu amendă de la 3.000 lei la 6.000 lei.

(5) Faptele prevăzute la art. 13 lit. q), ș)—ț), v), w), y), z) și cc) se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei.

(6) Pentru faptele prevăzute la art. 13 lit. a), b), n), s) și x) pe lângă sancțiunea contravențională principală se aplică și sancțiunile contravenționale complementare de retragere, rechemare de pe piață și/sau interzicerea punerii la dispoziție pe piață a echipamentelor individuale de protecție neconforme, prevăzute de Regulament la art. 38 alin. (4).

(7) Pentru faptele prevăzute la art. 13 lit. c)—m), o)—r), ș)—w), y), z) și aa)—cc) pe lângă sancțiunea contravențională principală se aplică și sancțiunile contravenționale complementare de retragere și/sau interzicerea punerii la dispoziție pe piață a echipamentelor individuale de protecție neconforme, prevăzute la art. 38 alin. (4) din Regulament.

(8) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 13 și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (1)—(7) se fac de către personalul împuternicit din cadrul Inspecției Muncii.

(9) Contravențiilor prevăzute la art. 13 le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(10) Ministerul Muncii și Justiției Sociale notifică Comisia Europeană până la data de 21 martie 2018 contravențiile prevăzute la art. 13 și sancțiunile prevăzute la alin. (1)—(7).

ARTICOLUL 15

Abrogare

(1) Hotărârea Guvernului nr. 115/2004 privind stabilirea cerințelor esențiale de securitate ale echipamentelor individuale de protecție și a condițiilor pentru introducerea lor pe piață, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 26 februarie 2004, cu modificările ulterioare, se abrogă la data de 21 aprilie 2018.

(2) Ori de câte ori în alt act normativ anterior se face trimitere la actul normativ abrogat la alin. (1), trimiterea se va considera a fi făcută la Regulament și la dispozițiile corespunzătoare din prezenta hotărâre, după caz.

ARTICOLUL 16

Dispoziții tranzitorii și finale

(1) Produsele introduse pe piață înainte de data de 21 aprilie 2019, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 115/2004, cu

modificările ulterioare, pot fi puse la dispoziție pe piață și după această dată.

(2) Certificatele de examinare CE de tip și deciziile de aprobare emise în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 115/2004, cu modificările ulterioare, rămân valabile până la data de 21 aprilie 2023, cu excepția cazului în care expiră înainte de această dată.

ARTICOLUL 17

Intrarea în vigoare

Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 21 aprilie 2018, cu excepția art. 4—10 și a art. 14 alin. (10) care intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii și justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu

Ministrul economiei,
Mihai Tudose

p. Ministrul delegat pentru afaceri europene,
Bogdan Mănoiu,
secretar de stat

Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu

București, 5 mai 2017.
Nr. 305.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

